

ปฏิกริยา

เสียงจาก “รวมบทความทางรัฐประศาสนศาสตร์”

เรียนคุณ อ. รักษ์ธรรม

ในฐานะของสารานุกรมของหนังสือ “รวมบทความ” ขอขอบคุณลูก ปรปศ. เก่าอย่าง คุณ อ. รักษ์ธรรม มาก ที่ได้ติดตามความเคลื่อนไหวของคณะรัฐประศาสนศาสตร์อยู่เสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้ให้ความสนใจต่อหนังสือ “รวมบทความ” พร้อมทั้งให้คำติชมมา ความจริงบรรณาธิการฝ่ายวิชาการของวารสารพัฒนบริหารศาสตร์ก็ได้กรุณาชี้แจงให้ทราบข้อเท็จจริงบางประการบ้างแล้วในหน้า “ปฏิกริยา” ของวารสารฉบับที่แล้ว เพื่อให้เกิดความกระจ่างยิ่งขึ้น ในฐานะผู้จัดทำจึงจะขอชี้แจงเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดทำหนังสือ “รวมบทความ” ดังนี้

หนังสือ “รวมบทความ” นี้เป็นผลงานชิ้นหนึ่งของคณะกรรมการนักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ปีการศึกษา 2514-2515 จัดทำโดยฝ่ายสารานุกรม ความดำริเริ่มแรกที่จัดทำหนังสือนี้ก็เพื่อเสนอบทความทางวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ของอาจารย์และภาคนิพนธ์ที่น่าสนใจบางเรื่องของนักศึกษาซึ่งคาดว่าจะประโยชน์บ้างไม่มากนักน้อยต่อการศึกษาของนักศึกษาโดยเฉพาะอย่างยิ่งต่อนักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ปัจจุบัน คณะผู้จัดทำตระหนักดีว่า หนังสือเล่มนี้ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร เรามีอุปสรรคมากมาย ตั้งแต่ความคิดริเริ่มในการจัดทำที่กระชั้นชิดเวลาสอบภาคสุดท้าย ความลำบากในการรวมเรื่องและพิจารณาเรื่องและการดำเนินงาน อย่างไรก็ตามคณะผู้จัดทำมีความตั้งใจที่จะฝากงานอนุสรณ์นี้ไว้ก่อนที่จะสำเร็จการศึกษา ถ้าหากท่านได้อ่านข้อชี้แจงในหน้าค่านำแล้ว ท่านก็อาจจะมีความเข้าใจในข้อบกพร่องมากขึ้นก็ได้

เพื่อที่จะเผยแพร่บทความทางวิชาการและสนองความต้องการของนักศึกษาคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ขณะนั้นคณะผู้จัดทำได้จัดพิมพ์เพียง 300 เล่ม แต่เนื่องจากมีหน่วยงานบางแห่งได้อุปการะในเรื่องเงินทุนบ้างจึงได้จัดพิมพ์เพิ่มเป็น 500 เล่ม คณะผู้จัดทำได้แสดงความจำนงไว้ว่าจะแจกจ่ายหนังสือที่เหลือจากการขายเมื่อหักค่าใช้จ่ายทั้งหมดแล้วไปตามห้องสมุดต่าง ๆ อนึ่งใคร่ขอแจ้งให้ทราบด้วยว่า หนังสือเล่มนี้ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสถาบันฯ แต่ประการใดเลย ซึ่งคณะผู้จัดทำได้บ่งไว้ในหน้าแรกของหนังสือแล้ว

จากความเชื่อของท่านที่ว่า **Conflict makes progress** นั้นผมก็เห็นด้วยครับ เพราะไม่มีอะไรที่เฟื่องฟูพร้อมหมดทุกอย่างโดยปราศจากข้อบกพร่อง อย่างไรก็ตามผมจะขอชี้แจงในรายละเอียดบางประการที่ท่านได้ให้คำแนะนำมา ดังนี้

1. ผู้จัดยอมรับว่าการจัดลำดับบทความของหนังสือเล่มนี้ยังไม่ดีเท่าที่ควร ก็เห็นจะต้องแก้ตัวว่าได้รับเรื่องไม่พร้อมกันเพราะเวลาจำกัด เรื่องใดที่ได้รับก่อนก็จะต้องทยอยส่งพิมพ์ไปก่อน สำหรับเรื่อง **“Bureaucratic Allocations”** นั้นได้มาเป็นเรื่องสุดท้ายแต่เนื่องจากมีเนื้อหาสาระที่เป็นประโยชน์มาก คณะผู้จัดไม่อาจตัดทิ้งหรือแทรกไว้เป็นบทต้น ๆ ได้จึงต้องบรรจุไว้เป็นเรื่องสุดท้าย

ตามที่ท่านได้เสนอให้จัดเรียงเรื่องเป็นหมวดหมู่มานั้นก็นับว่าน่าจะมีเหมาะสม แต่ถ้าได้มีการพิจารณาเนื้อหาของบทความแต่ละเรื่องแล้วจะเห็นว่า แต่ละเรื่องต่างมีเนื้อหาเป็น **“เอกภพ”** ของตัวเอง ไม่ได้มีความสัมพันธ์ติดต่อกันจนถึงกับจะนำมาจัดหมวดหมู่ให้ชัดเจนได้ บทความแต่ละเรื่องต่างก็ให้ความรู้ทางวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ทั้งนั้น เพียงแต่ว่าจะน้อยหรือมากเท่านั้น ฉะนั้น การเรียงบทความให้ดูเหมาะสมหรือไม่อย่างไรนั้นย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้อ่านแต่ละท่าน

2. สำหรับการวิจารณ์บทความต่าง ๆ นั้น ผมมีความคิดว่า ผู้อ่านแต่ละท่านย่อมมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นทั้งที่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วย และผมมีความเข้าใจว่า ผู้เขียนบทความแต่ละท่านก็คงจะใจกว้างพอที่จะยอมรับฟังความคิดเห็นและเหตุผลของผู้อื่น นอกจากนี้ การเสนอหรือแสดงความคิดเห็นด้วยความบริสุทธิ์ใจ การมองแนวความคิดหรือการกระทำของผู้อื่นด้วยใจเป็นธรรม และเป็นไปอย่างมีเหตุและผลย่อมจะได้ชื่อว่าเป็นนักวิชาการที่ดี จริงอยู่บทความบางเรื่องอาจจะไม่ถูกใจผู้อ่าน หรือทำให้ผู้อ่านมองผู้เขียนว่าน่าจะเขียนได้ดีกว่านี้ คณะผู้จัดขอยอมรับผิดเพราะให้เวลากับผู้เขียนน้อยเกินไป

อย่างไรก็ตาม คณะผู้จัดทำก็ขอขอบคุณท่านผู้วิจารณ์มาก **“Conflict makes progress”** ในครั้งนี้ย่อมเป็นบทเรียนแก่คณะผู้จัดในโอกาสต่อไป กระนั้นก็ตามข้อความตอนต้น ๆ ของผู้วิจารณ์ก่อนข้างจะรุนแรงไปหน่อย การตีคุณค่าหรือสรุปผลใด ๆ น่าจะใช้ **Indicators** ที่ **“Valid”** หลายตัวเป็นเครื่องวัดไม่ใช่หรือครับ

สุดท้ายนี้ขอขอบคุณผู้วิจารณ์อีกครั้ง

ขอแสดงความนับถือ

ก. ประกองเพชร